Contributed by Fréderic L.
woensdag, 18 februari 2004 - Last Updated zaterdag, 25 april 2009

Zondag 25 januari verzamelden meer dan 1400 mensen in London voor de lancering van een nieuwe radicaal-linkse coalitie in Engeland en Wales. Deze nieuwe kracht kreeg de naam “Respect” mee.

Respect staat voor “Respect, Equality, Socialism, Peace, Environment, Community and Trade-unions. Met deze ordewoorden geeft men duidelijk de verscheidenheid weer van de coalitie. Ze is het product van de ervaringen in de anti-oorlogsbeweging die sinds 2001 een sterke oppositie voerde tegen de agressieve buitenland-politiek van Tony Blair. In een klimaat van wederzijds vertrouwen is men er in geslaagd om een eenheidscoalitie op te bouwen van mensen uit de sociale bewegingen, de vakbonden plus stromingen uit de antikapitalistische linkerzijde en voor het eerst vertegenwoordigers van de moslimgemeenschap. Voor de officiële lancering van “Respect” werden er al meetings gehouden in Liverpool, Preston en Brestol waar telkens 300 mensen aanwezig aantoonden dat er een basis bestond voor een nieuwe linkse kracht.

“Respect” kondigde meteen aan dat ze ook de intentie heeft om lijsten in te dienen voor de komende Europese verkiezingen en voor de regionale verkiezingen in Londen, die alle twee plaatsvinden in juni van 2004. George Galloway, ex-parlmentair voor New Labour, riep op om deze stemming aan te grijpen als “een referendum over Bush en Blair, de privatiseringen en de oorlog”. Onder de aanwezigen waren ook Mark Serwotka, secretaris-generaal van de ambtenarenvakbond (PCS), Salma Yaqoob, boegbeeld van de anti-oorlogsbeweging, John Rees, één van de leiders van de Socialist Worker Party (SWP) – één van de belangrijkste anti-kapitalistische krachten in Engeland -, een vertegenwoordiger van de Muslim Association of Britain (MAB) en Tommy Sheridan, voorzitter van de Scottish Socialist Party (SSP, Schotland).

George Galloway getuigde over zijn ervaringen als parlementair voor New Labour. Hij werd uit deze partij gezet voor zijn oppositie tegen het buitenland-politiek van eerste minister Tony Blair. De meeste Labour-parlementairen die letterlijk instemden met de Irak-oorlog deden dit volgens hem volledig om redenen van carrièrisme en angst. Zij gehoorzaamden aan de bevelen van Tony Blair en niet aan die van hun duizenden kiezers die met honderdduizenden tot een miljoen op straat kwamen om hun verzet te uiten tegen deze agressieve politiek. George Galloway ziet het als de taak van “Respect” om deze parlementairen meer bang te maken van “Respect” dan van Tony Blair door zelf een oppositie op te bouwen tegen Blair. Protest is daarbij een noodzakelijk middel, maar niet genoeg, “Respect” moet ook een alternatief naar buiten brengen. Als “Respect” dat alternatief niet creëert dan zal de meerderheid van de bevolking thuisblijven en niet stemmen. Als “Respect” er in slaagt om de helft van zij die op 15 februari 2003 betoogden tegen Blair voor “Respect” te doen stemmen dan zit men in het parlement.

Het platform dat werd aangenomen op deze bijeenkomst stelt onder andere dat er een eind moet komen aan de bezetting van Irak en drukt zijn steun uit aan de strijd van het Palestijnse volk. Zij strijdt tegen de privatiseringen en roept op tot de verdediging en uitbreiding van de openbare diensten. Zij spreekt zich eveneens uit voor een vermogensbelasting en voor het beëindigen van het Britse anti-syndicaal klimaat. Het platform kondigt aan dat ze oppositie zal voeren tegen “alle vormen van discriminatie op basis van ras, geslacht, afkomst, geloof, geaardheid en nationaliteit”. Met het mogelijk perspectief van een Euro-referendum kondigt men aan zich te verzetten tegen “xenofoob anti-Europees rechts” en roept ze op om “Neen” te stemmen aan de Euro als uitdrukking van het verzet tegen dit neoliberaal Europa. Het platform

eindigt met de zin: “Wij willen een wereld waar de eisen van de bevolking worden gerealiseerd, een wereld gebaseerd op de bevrediging van de menselijk behoeften en niet op die van de winst, een wereld met een geest van solidariteit en geen van egoïsme.”

De bijeenkomst verkoos meteen ook een coördinatie van een twintigtal personen waaronder regisseur Ken Loach, leiders van de vakbond van de brandweer (FBU) en vertegenwoordigers van de moslimgemeenschap.

Bronnen:

- « Grande-Bretagne : Une coalition de la gauche radicale », Murray Smith, Rouge 2049
- « New left opposition launched - join the Respect coalition », Socialist Worker No 1886 - 31 January 2004